

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Nová složka\May_Karl-Fi-Fob_buzek.pdb

PDB Name: Karl May - Fi-Fob, buzek
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 27.9.2007
Modification Date: 27.9.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Karl May

Fi-Fob, būzek

Reprint povídky z knihy
SMRTÍČÍ PRACH
Nakladatelství Návrát
1993

Karl May

Fi-Fob, būzek

Na východním břehu Pjamelanu, přítoku Irawadu, stojí proslulý banyánový strom. Má přes sto větších a alespoň půltisíce menších kmenů. Skvělé vavříny a košaté myrty daří se vedle širokolistých pisangů a štíhlých bambusů v jeho stínu. Mrštné opice a pestře zbarvené veverky prohánějí se po jeho obnažených kořenech, plazících se po zemi anebo po lianových provazích rákosových stromů. Nádherní ptáci Indie hnízdí v celých tisících pod košatými korunami.

Ve stínu tohoto mohutného banyánového stromu se utábořila pestrá lidská směsice. Byli tu dva Angličané, totiž Mr. Phelps a Mr. Shower, dále čínský kupec jménem Li, jeden Lao-pung-khao a jeden Lao-pung-dam, to jest jeden bílý a jeden černý Lao, dva Kaduni a konečně ještě dva v tomto kraji narození Pegu-birmani.

Li, Číňan, měl opásány dvě staré šavle. Tvrdil o sobě, že je Čung-fu, to jest podplukovník, a dělal tlumočníka mezi Angličany a domorodci ze Zadní Indie. Přes to, že nosil šavle, byl velký zbabělec. Domorodci byli bosí a neměli na sobě nic než tenké kabáty s dlouhými rukávy. Oba Laové měli dokonce jen languti, kus bavlněného hadru opásaného okolo boků, a byli všichni ozbrojeni puškami domácí výroby. Společnost právě jedla. Hovořilo se přitom, jak se zdálo, o velmi poutavém předmětu, neboť každý se snažil křičet co jen mohl, a čínský Čung-fu řinčel příšerně oběma svými šavlími. Jen Angličané mlčeli, neboť Mr. Phelps měl v ústech půl ryby, a Mr. Shower se marně pokoušel vytáhnout rybí kůstku, která mu vnikla příliš daleko do krku. "Tin šat kwei tin, ti šat kwei ti - všechno zlo z nebes se zas vrací do nebes a všechno zlo ze země vrací se zas do země," křičel Číňan. "Pocházím z kmene Pat-fai z osmi slavných kmenů a nebojím se. Jestliže Ču-kia-čin, kněz, řekl, že ten zlý čin spáchali Mang-thrasové, ať se tento zlý čin vrátí k nim. Necht' jsou potrestáni a vydají svůj lup!"

"Ano," souhlasil Lao-pung-khao, břichatý bílý Lao. "Můj Fi-Fob říká pravdu. On se ještě nikdy nezmýlil. Mang-thrasové jsou zloději! A to vrátí hodinky -"

"A ať jsou potrestáni, jak jsem rozkázal," přerušil ho Číňan. "Když teď vyrazíme, jsme za hodinu u nich. Byl jsem Yao-čang-ti (výběřčí daní) a vím, jak se s takovými prohnatými šelmami musí zacházet! Tang-Ka, peklo, je pro ně příliš dobré! Předvedu jim malou ukázkou, jak to vypadá v pekle. Dostanou strašlivý výprask!"

Číňan vstal, uřízl si dvě důkladné bambusové hole a zastrčil si je k svým dvěma šavlím za pás.

Oč tu vlastně šlo? K dvěma Angličanům včera večer přišlo několik domorodců z kmene Mang-thra a chtěli si vyměnit ovoce za tabák. K této výměně také skutečně došlo. Když však tito domorodci odešli, pohřešil Mr. Shower své drahocenné hodinky, které měly šest ciferníků a natahovaly se jen jednou za čtrnáct dní. Všechno hledání bylo marné a tak byl z nejbližší vesnice zavolán budhistický kněz, který měl promluvit s Fi-Fobem bílého břichatého Lao.

Každý domorodec z kmene Lao má totiž Fi-Foba, domácího a ochranného būzka, kterého bere s sebou i na cesty. Tento ochranný duch může sídlit v jakémkoliv libovolném předmětu a odpovídá na všechny otázky, které mu jeho chráněncem položí prostřednictvím budhistického kněze nebo zaklínače duchů.

Nuže - takový ochranný duch Lao-pung-khaa sídlil v prázdném krokodýlím vejci, které měl líný Lao zavěšeno na šňůře okolo krku. Kněz si dal podat správu o tom, co se ztratilo, vzdálil se potom nakrátko s krokodýlím vejcem, a když mu pak bylo zapláceno půl tikalu, prohlásil, že Fi-Fob mu oznámil, že hodinky ukradli Mang-thrasové. Zejména na naléhání Číňanova vytáhla potom celá karavana druhého dne, aby přiměla označené zloděje k vrácení hodinek.

Oba Angličané se samozřejmě potají smáli tomuto zaklínání duchů, ale věřili také, že ztracené hodinky třeba hledat u

Mang-thrasů a projevíli ochotu zúčastnit se trestné expedice do jejich tábora.

Pestrá společnost pod banyánovým stromem dojedla. Mr. Phelps šťastně zhltnul polovičku své ryby a Mr. Shower stejně šťastně vytáhl ze svého hrdla uvíznuvší rybí kůstku zase na denní světlo. Trestná expedice vyrazila.

Vpředu šel Číňan, jakožto člověk s nejvyšší, podplukovnickou hodností, za ním oba Angličané, a pak kráčeli ostatní členové výpravy husím pochodem. Museli jít jednotlivě za sebou, neboť bujný porost jim ztěžoval chůzi.

Brzy měli banyánový strom daleko za sebou. Teď kráčeli pod štíhlými palmami, tamaryšky a květem přetíženými bavlíky. Pod lehkými korunami stromů svítily pestrobarevné ibiškové květy a dokonce i divoké bengálské růže. Tam, kde půda byla méně vlhká, kvetly hřebíčkové stromy, nazývané v této končině darah, a obrovské damarové stromy poskytující laka gumu, tyčily své vrcholky vysoko do vzduchu.

Výprava právě prošla banyánovými houštinami, když spatřila, že proti krácejí čtyři muži. Přední z nich byl skoro úplně bílý a byl oblečen jako Hoei-hoei, ostatní tři byli domorodci. Jménem Hoei-hoei nazývají v onom kraji moslemíny, kterých je tam hodně; provozují většinou výnosný obchod.

Sotva Číňan Li spatřil tohto muslimana, zvolal na něho velmi uctivě: "Čing-čing - dobrý den!"

Oslovený zůstal stát, pohlédl užasle a opovržlivě na Číňana a odpověděl:

"Ty zde, Ste-peen-tse, synu copu? Cožpak není končín, kde bych tě nenašel?"

A obrátiv se k Angličanům, jejichž obleky prozrazovaly, k jakému národu patří, pokračoval musliman anglicky:

"Tenhle člověk byl daňovým exekutorem. Protože si však vybrané daně nechával pro sebe, musel uprchnout. Teď se potlouká po světě a provádí všechno, co není počestné. Jestliže jste ho najali za tlumočníka a vůdce, dejte si pozor na kapsy! Před jeho prsty není nic bezpečné!"

Podplukovník se chtěl hájit, ale musliman ho udeřil pažbou své pušky do boku. Číňan pak utekl a schoval se za posledního domorodce z výpravy Angličanů.

Mr. Shower pokynul rukou na pozdrav muslimanovi a pravil:

"Well, sir, moje hodinky jsou pryč."

"Kampak se poděly?"

"K Mang-thrasům, jak řekl Fi-Fob."

"Výprávějte, prosím!"

Mr. Shower podal muslimanovi zprávu. Hoei-hoei pozorně naslouchal a řekl pak, obraceje se k Číňanovi na konci výpravy:

"Přicházím právě od Mang-thrasů. Mají svou chatu tamhle za těmi stromy. Slyšel jsem od nich, že byli včera u vás, a jsem přesvědčen, že vás také okradli. Půjdu hledat s vámi. Běda jim, jestliže u nich najdeme ztracené hodinky!"

"Máš pravdu, Kuo-ngan, excellence," odpověděl bývalý výberčí daní radostně. "Nařezal jsem si už bambusové hole, kterými budu podporovat výrok Fi-Foba!"

Číňan přitom ukázal na hole, které měl za pasem. Hoei-hoei se krátce zasmál a odpověděl:

"To je dobře! Postarám se o to ještě více než ty, abys je s sebou nadarmo nenesl! A teď kupředu!" O čtyři muže zesílená expedice se zase dala na pochod. Tři muslimanovi průvodci šli vpředu, musliman však krácel poslední, až za Číňanem.

Když se výprava octla za skupinou označených stromů, objevila se před ní užlabina se skoro strmě svislou stěnou, přes níž se z kořene vyvrátil kmen mohutného stromu, tvořící tak přirozený most. Byl celý porostlý popínavými rostlinami. Na druhé straně strměl skutečně obrovský strom, rozprostíraje do široka svou košatou korunu jako obrovský deštník. Pod ním stála ubohá chata Mang-thrasů. Její obyvatelé seděli právě vpředu pod přístřeškem. Tři průvodci muslimanovi přeběhli ležící kmen stromu rychle jako kočky. Oba důstojní Angličané a tlustí Laové následovali je pomaleji a opatrněji, třebaže strom byl tak silný, že by po něm mohli projít několik mužů vedle sebe. Ostatní členové výpravy s přechodem váhali, a to vzhledem k neobyčejně zdvořilému sporu, jenž vznikl mezi muslimanem a Číňanem.

Číňan chtěl dát muslimanovi přednost, aby přešel první, ten zas naopak trval na tom, že přejde až poslední. Činil tak rozhodně úmyslně a pozoroval při tom ostře každý pohyb bývalého exekutora.

Konečně dopadl spor tak, že všichni přešli, a musliman průvod zakončil. Došli k chatě domorodců, a musliman hlasitě oznámil jejím obyvatelům, proč se vrátil, že je totiž proti nim podezření z krádeže. Zatím co musliman mluvil s domorodci, použil této chvíle Číňan a hodil rychle na přístřešek, zhotovený z bambusových tyčí, jakýsi předmět. Byl přesvědčen, že to nikdo nezpozoroval. Mýlil se však, neboť musliman to záhlédl.

Mang-thrasové ujistěvali, že o krádeži hodinek, z níž jsou podezříváni, nic nevědí. Jeden z nich pak donesl vycpaného ptáka a řekl:

"Jsme nevinni. Někrademe, třebaže jsme velmi chudobní. Tohle je můj Fi-Fob. Zeptejte se ho a řekne vám hned, kde máte hledat zloděje!"

Číňan přesvědčen, že je nyní už nadobro jistý před jakýmkoliv podezřením, udeřil se do prsou, a vytáhnuv bambusové hole, které měl za pasem, vykřikl výhrůžně:

"Já jsem Čung-fu-ču, pán všech podplukovníků. Prohledáme tu u vás všechno, a najdeme-li zloděje, dostane výprask. Budeme ho tak dlouho bít, dokud na něm tyhle hole nerozmlátíme, a potom ještě musí jako zvláštní trest sežrat Fi-Foba, pomocí něhož zloděje odhalíme!"

"Myslíš to vážně, Čing-ti-čung-fu, vznešený podplukovníku?" tázal se ironicky musliman.

"Jak by ne! Myslíš snad, že žertuji? Cožpak také na nás nepadá podezření? Já se ospravedlním tím, že odhalím lupiče!"

"Ať tedy zůstane při tvém přísném rozhodnutí! Zloděj dostane takový výprask, až se o něho hole rozlámou a musí ještě sežrat Fi-Foba, pomocí kterého jej odhalíme!" zdůraznil musliman.

"Řekl jsi pravdu. Já jsem tak stanovil a při tom tak zůstane!"

Potom začala důkladná prohlídka chaty. Zařízená byla opravdu bídě. Několik starých, hliněných nádob a ubohé ohniště, na němž dosud byly žhavé uhlíky polospáleného dřeva, rozlámáný košík z rákosí na potraviny, okolo něhož lítalo na sta much - to bylo všechno, co bylo v té chudobné místnosti. Po stěnách běhal odporný hmyz. Musulman zahlédl v chatě velkého tučného gekona, strupovitou noční ještěrku, která líně a unaveně civěla v koutě. Chytil ji a nepozorovaně ji vstrčil do kapsy svého kaftanu.

Prohlídka byla skončena - a hodinky se ovšem nenašly. Číňan klel tak, že se Mang-thrasové strachy trásli. Žádal, aby byli všichni tito domorodci postupně tak dlouho bičováni, až se zloděj přizná.

"Počkat!" zvolal musulman. "Také já mám svého Fi-Foba! Nezklamal mne dosud nikdy. Teď se ukáže, kde jsou hodinky. Pojdte ven. A pak běda zloději!"

Všichni vyšli před chatu. Musulman přistoupil k jedné z bambusových tyčí, na níž spočíval přístřešek, na který před prohlídkou Číňan hodil onen záhadný předmět.

"Tohle je můj Fi-Fob!" řekl musulman a vytáhl z kapsy ještěrku. "Dávejte pozor, jak rychle nám prozradí zloděje!"

Musulman se pak k ještěrce naklonil, a tváře se, jako by jí dával tichý rozkaz, položil ještěrku na zem. Gekon je noční zvíře a nesnese denního světla. Nebylo proto divu, že ještěrka se snažila co nejrychleji zmizet v některém tmavém místě. Vylezla proto po bambusové tyči, kterou měla před sebou, a ukryla se pod střechem.

"Fi-Fob vylezl nahoru!" zvolal musulman, "a tam tedy musejí být ukradené hodinky! Na mou věru, podívejte se na střechu!"

A skutečně. Když se oči všech obrátily ke střeše, zahlédly tam žlutý balíček. Musulman jej dal bambusovou tyčí sesunout ze střechy.

Byly to pohřešované Angličanovy hodinky! Byly zabaleny do malého šátku, jaké Mongolové a Číňané tak často dávají darem, když někomu chtějí projevit svou zdvořilost. Tento šátek prozradil, že hodinky ukradl "podplukovník". Číňan zpočátku zapíral, ale potom, když ho musulman vehnal do úzkých, přiznal se k svému činu.

"Sám jsi vynesl nad zlodějem rozsudek!" prohlásil pak musulman. "Sežereš mého Fi-Foba a dostaneš výprask, až Fi-Fob zmizí v tvé velké hubě!"

"Yes," smál se Mr. Phelps. "A very famous pleasure - skutečně báječná zábava!"

Zloděj začal křičet, že trest je nespravedlivý, ale marně. Jeden z Mang-thrasů, rozradostněn, že se může pomstít za urážku, která se jemu a jeho druhům stala podezříváním z krádeže, chytil ještěrku sedící pod střechem a zabil ji, udeřiv ji nožem. Potom vložil ještěrku na žhavé ohniště. Mrtvé tělo se v rychle rozdmýchaném ohni nadmulo a puklo. Potom byla ještěrka rozřezána na kusy. Šest Indů se pak chopilo Číňana, kterého zatím drželi musulmanovi pomocníci, a srazili zloděje k zemi. Pevně ho přidrželi, cpali mu kusy pečené ještěrky do úst. Kdykoliv se Číňan pokusil o odpor a sevřel pevně ústa, začali ho vykonavatelé rozsudku důkladně řezat holemi. Jak se při tom Číňan tvářil, nelze popsat.

Konečně byl trest vykonán, Číňan vyskočil, třel si zadní část svého těla, která mu začala otékat, a zvolal:

"Tin-čuti-ču vang-ču - pane na nebesích - pane na zemi - pane na vodách, mám dost!"

"Ještě dlouho ne dost!" odpověděl musulman. "Koukej co nejrychleji odtud zmizet, nebo začneme znovu!"

"Yes, yes," přisvědčil Mr. Shower vesele, "This execution is extra delight - tohle vykonání rozsudku je zcela mimořádná zábava."

"Ne, ne," odpověděl bývalý výběrčí daně, "já jsem váš vůdce a tlumočník, já jsem Čung-fu, podplukovník. Co si počnete beze mne?"

"Páni tě nepotřebují, ty šelmo!" řekl musulman. "Já sám doprovodím Ing-ki-eli (Angličany) až k řece a pak jim vyberu jiného vůdce. Ztrať se z obzoru, nebo tě zastřelím. Ale pěkně a zdvořile se rozluč, synu nebes, nechceš-li ještě jednou okusit, jak chutnají bambusové hole!"

Musulman zdvihl pušku a zamířil na Číňana. Ten se strašně polekal, honem se hluboko uklonil a vykřikl:

"Čing-leao - žijte blaze! I-lu-fu-snig - ať vás provází na vašich cestách hvězda štěstí!" potom utíkal, jako by mu za hlavou hořelo, ke stromu, ležícímu přes úžlebinu, přeběhl jej a za chvíli zmizel mezi stromy.

"Tien-pent-peen-tse, ó nebeský cope!" řekl bílý břichatý Lao. "On utíká a má v žaludku Fi-Foba. Ať se stane všem zlodějům tak jako jemu!"

"Yes," smál se Mr. Shower, zastrkuje své znovu nalezené hodinky do kapsy.